

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2Tos/106/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3115010385
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 08. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Tóth
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3115010385.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Tótha a členov senátu JUDr. Jozefa Janíka a JUDr. Patrika Príbelského, PhD., v trestnej veci proti odsúdenému V. F., nar. X.X.XXXX v H. X., t.č. vo výkone trestu odňatia slobody, na neverejnom zasadnutí dňa 26. augusta 2015 o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín zo dňa 4. júna 2015, sp. zn. 2Pp/25/2015, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm.c/ Tr. por. sa sťažnosť odsúdeného V. F. zamietla.

odôvodnenie:

Odsúdený V. F. bol odsúdený rozsudkom Krajského súdu Žilina, sp. zn. 4T/8/2005 zo dňa 24.02.2006, pre trestný čin vraždy podľa § 219 ods. 1 Tr. zákona účinného do 31.12.2005 k nepodmienečnému trestu odňatia slobody v trvaní 10 (desať) rokov a 6 (šesť) mesiacov so zaradením do II. NVS. Výkon trestu nastúpil dňa 24.02.2006 a po započítaní doby väzby má trest pravdepodobne vykonať dňa 09.10.2015. Uznesením Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 2Nt/40/2013 zo dňa 18.07.2013 bol odsúdený preradený do ústavu s minimálnym stupňom stráženia. Lehota na podanie návrhu o podmiennečné prepustenie odsúdenému a oprávneným osobám plynie od 24.2.2013. Dňa 11.3.2015 podal odsúdený V. F. na Okresný súd v Trenčíne návrh o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody.

Okresný súd Trenčín na verejnom zasadnutí uznesením zo dňa 4. júna 2015, sp. zn. 2Pp/25/2015 rozhodol tak, že podľa § 61 odsek 1, 2 Trestného zákona účinného do 31.12.2005 a § 415 odsek 1 Trestného poriadku zamietol návrh odsúdeného V. F. o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody uloženého mu rozsudkom Krajského súdu Žilina, sp. zn. 4T/8/2005 zo dňa 24.02.2006 v spojení s uznesením Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 2Nt/40/2013 zo dňa 18.07.2013.

Proti tomuto uzneseniu ihneď po vyhlásení podal sťažnosť odsúdený V. F., ktorú bližšie písomne neodôvodnil.

Krajský súd na podklade podanej sťažnosti preskúmal podľa § 192 ods. 1 Tr. por. správnosť výroku napadnutého uznesenia a konanie, ktoré mu predchádzalo a zistil, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

V prvom rade je nutné uviesť, že prvostupňový súd postupoval správne, keď splnenie podmienok na podmiennečné prepustenie odsúdeného V. F. posudzoval podľa Trestného zákona účinného do 31.12.2005 (zák. č. 140/1961 Zb.), čo vyplýva z ustanovenia § 437 ods.3 súčasne platného Trestného zákona (zák. č.300/2005 Z.z.) a návrh odsúdeného na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody zamietol. Aj podľa zistení krajského súdu u odsúdeného nie sú splnené všetky zákonné podmienky na podmiennečné prepustenie v zmysle ustanovenia § 61 ods. 1, ods. 2, § 62 ods.1 Tr. zák. č. 140/1961 Zb. účinného do 31.12.2005.

Ustanovenie § 61 ods. 1 Tr. zák. podmieňuje podmiennečné prepustenie splnením troch podmienok - vykonaním príslušnej časti uloženého trestu, preukázaním polepšenia plnením svojich povinností a svojim správaním vo výkone trestu a očakávaním, že odsúdený v budúcnosti povedie riadny život. Podľa § 61 ods.2 Tr.zák. súd pri rozhodovaní prihliadne aj na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

V posudzovanej veci síce odsúdený splnil formálnu podmienku na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody a to vykonanie príslušnej časti uloženého trestu. Pokiaľ ide o ďalšiu podmienku týkajúcu sa polepšenia plnením svojich povinností a svojim správaním vo výkone trestu, aj tu krajský súd ako aj okresný súd dospel k záveru, že odsúdený si plní svoje povinnosti, jeho správanie a vystupovanie je na požadovanej úrovni, čo vyplýva z hodnotenia Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Dubnica nad Váhom zo dňa 24.3.2015 tak ako ho podrobne konštatoval súd prvého stupňa v napadnutom rozhodnutí. Počas výkonu trestu v strednom stupni stráženia bol doposiaľ jedenásťkrát disciplinárne odmenený, potrestaný nebol. Na druhej strane je v hodnotení konštatované, že rezervy má v edukačnej oblasti z dôvodu nekritického postoja k svojej trestnej činnosti, ktorú má snahu bagatelizovať. Resocializačná prognóza je hodnotená ako nepriaznivá a riziko sociálneho zlyhania je hodnotené ako vysoké najmä z dôvodu opakovaného páchania trestnej činnosti, nezamestnanosti pred nástupom trestu a z toho vyplývajúcich finančných problémov a problémov s nadmerným užívaním alkoholických nápojov, pod vplyvom ktorých spáchal trestnú činnosť. Pritom krajský súd považuje za nutné zvýrazniť tak ako to konštatoval i okresný súd, že V. F. bol už v minulosti 5 x súdne trestaný a to aj pre násilnú trestnú činnosť k nepodmiennečným trestom odňatia slobody, ktoré zjavne nevedli k jeho náprave, keď sa dopustil závažnej trestnej činnosti, za ktorú aktuálne vykonáva trest. Krajský súd uvádza, že zmysel podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody nie je v tom, aby za dobré správanie bol odsúdený automaticky podmiennečne prepustený po uplynutí stanovenej doby bez zreteľa na účel trestu. Je potrebné vziať do úvahy i samotný účel trestu, ktorý obsahuje viac komponentov, ku ktorým súdy pri svojom rozhodovaní musia prihliadať. Podstatou takýchto úvah je potom v konečnom dôsledku dôvodnosť predpokladu, že odsúdený povedie v budúcnosti i na slobode riadny život s minimalizáciou rizika jeho recidívy, čo v prejednávanom prípade zistené nebolo. Krajský súd vzhľadom na uvedené dôvody nepovažoval sťažnosť odsúdeného V. F. za dôvodnú, preto ju podľa § 193 ods.1 písm. c/ Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.